

නෙලුකවාහගාවා

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!!

1. ලංකිස්සරො ජයතු වාරණරාජගාමී
භොගින්දභොග රුවිරායත පීණ බාහු,
සාධුපවාරනිරතො ගුණසන්නිවාසො
ධම්මෙ ධීතො වීගතකොධමදවලෙපො;

භස්ති රාජෙයකු සේ යන්නා වූ හෙවත් භස්ති රාජෙයකුට බඳු ගමන් ඇත්තා වූ නාග රාජෙයකුගේ දරණ වැලක් මෙන් දික් පිරුණු බාහු යුග්මයක් ඇති සත්පුරුෂයන්ට කරන ලද දනාදී සත්කියා විධියෙහි ඇළුණු ක්ෂාන්තිකෂමෝපශමාදී ගුණයන්ට වාසස්ථානයක් බඳු වූ ක්‍රෝධ මදදර්ප ගැවීම් නැති ලක්රජ තෙමේ දිනේවා!

2. යො සබ්බලොකමහිතො කරුණාධිවාසො
මොක්ඛාකරො රචිකුලම්බර පුණ්ණ වන්දෙ,
ඤ්ඤොයොදධිං සුවිපුලං සකලං විබුද්ධො
ලොකුත්තමං නමථ තං සිරසා මුනින්දං;

යම් මුනින්දුයෙක් තෙම සියලු ලෝකවාසීන් විසින් පුදන ලද්දේ ද කරුණාවට හා මෝක්ෂයට උත්පත්තිස්ථාන ද සුඨි වංශ නමැති අහසට පුත් සඳක් බඳුවේද අතිශය මහත් වූ සියලු ඥෙය මණ්ඩලය අවබෝධ කළේ ද ලෝකෝත්තම වූ ඒ මුනින්දුන් නමදිමු.

3. සොපානමාලමමලං තිදසාලයස්ස
සංසාර සාගරසමුත්තරණාය සෙතො,
සබ්බාගතීභය විචජ්ජිත බෙම මග්ගං
ධම්මං නමස්සථ සද මුනිනා පණිතං;

දෙවිලොවට යෑමට ඉණිමං පෙළක් බඳු වූ , නිර්මල වූ, සසර සයුරෙන් එතෙර වන්නට හෙයක් බඳු වූ ද සියලු අපාය භයින් මිදුනා වූ නිර්භය වූ මාර්ගයක් වැනි බුදුරදුන් විසින් දෙසන ලද ධර්මය වදිමු.

4. දෙය්‍යං තදප්පමපි යත්ථ පසන්න චිත්තා
දත්වා නරා ඵලමුළාරතරං ලභන්තෙ,
තං සබ්බද දසබලෙනපි සුප්පසත්ථං
සච්ඡං නමස්සථ සදමිතපුඤ්ඤබෙත්තං;

යම් සගරුවණක් කෙරෙහි පහන් සිත් ඇති මිනිසුන් ස්වල්ප වූද ආහාර පානාදී දේය ධර්මයක් දී ඉතාමහත් කුසලවිපාකය ලබන් ද දශබලධාරී බුදුරජාණන්වහන්සේ විසින් මොනවට පසස්නා ලද අප්‍රමාණ පුණ්‍ය ක්ෂේත්‍ර වූ ඒ අෂ්ටාර්ය පුද්ගල මහා සංඝ රත්නය වදිමු.

5. තෙජො බලෙන මහතා රතනත්තයස්ස
ලොකත්තයං සමධිගච්ඡති යෙන මොක්ඛං,
රක්ඛා න චත්ථී ච සමා රතනත්තයස්ස
තස්මා සද භජ්ථ තං රතනත්තයං භො;

භවන්ති! යම් හෙයකින් රත්නත්‍රය සම්බන්ධ තේජෝ ශක්තිය හේතු කොටගෙන තුන් ලෝ වැසි සත්ත්ව තෙමේ සංසාර මුක්තියට හෙවත් නිවනට වහාම පැමිණේ ද,

එම රත්නත්‍රය හා සම අන්‍ය ආරක්ෂාවක් නම් ලොව කොතැනකවත් නැත්තේමය. එබැවින් එම රත්නත්‍රය සැමද සේවනය කරවු.

- 6. ලංකිස්සරො පරහිතෙකරතො නිරාසො රත්තිමිපි ජාගරරතො කරුණාධිවාසො, ලොකං විබොධයති ලොකහිතාය කාමං ධම්මං සමාවරථ ජාගරියානුයුත්තා;

පරහිතවැඩ කිරීමෙහි අතිශයින්ම නිරත වූ, ආශා රහිත වූ රාත්‍රියෙහි ද නිදි වර්ජිත කිරීමෙහි නිරත වූ, කරුණාවට ආධාර වූ ලංකේෂ්වර තෙමේ ලෝකයාට හිතවැඩ පිණිස ඒකාන්තයෙන් සත්ත්ව ලෝකයා ප්‍රබෝධ කෙරේ, නොපිද නිදිවර්ජිත කිරීමේ යෙදුනාහු ධර්මයෙහි හැසිරෙවු.

- 7. සත්තොපකාර නිරතා කුසලෙ සහායා හො දුල්ලහා භූවි නරා විහතප්පමාද, ලංකාධිපං ගුණධනං කුසලෙ සහායං ආගම්ම සංවරථ ධම්මමලං පමාදං;

පින්වතුනි! පෘථිවියෙහි සත්ත්වයන්ට උපකාර කිරීමෙහි ඇළුණා වූ, කුසල් කිරීමෙහි යහළු වූ, ප්‍රමාද නැත්තා වූ මනුෂ්‍යයෝ දුර්ලභයහ. එහෙයින් ගුණයම ධනය කොට ඇති කුශලයට යහළු වූ ලංකේෂ්වර වෙත එළඹ ප්‍රමාද නැතිව කුශල ධර්මයෙහි යෙදෙවු.

- 8. ධම්මො තිලොක සරණො පරමො රසානං ධම්මො මහග්ගරතතො රතනෙසු ලොකෙ, ධම්මො භවෙ තිභවදුක්ඛ විනාසනෙතු ධම්මං සමාවරථ ජාගරියානුයුත්තා;

ධර්මය තුන්ලෝ වැසියන්ට පරම ප්‍රතිෂ්ඨා කොට ඇත්තේ වේ. රසයන් අතුරෙන් උතුම්ම රසයයි. මැණික් ආදී රත්නයන් අතුරෙන් උතුම්ම රත්නයයි. ඒකාන්තයෙන් ත්‍රිවිධ භය දුක් නැති කිරීමට ධර්මය එකම හේතුව වෙයි. එබැවින් නිදි වර්ජිත කොට ධර්මයෙහි හැසිරෙවු.

- 9. නිද්දං විනොදයථ භාවයථප්පමෙයාං දුක්ඛං අනිච්චම්පි වෙහ අනත්තකඤ්ච, දෙනෙ රතිං ජහථ ජ පඨ්ඨපරහාපනාහො ධම්මං සමාවරථ ජාගරියානුයුත්තා;

නිදි දුරු කරවු. සතර බ්‍රහ්විහරණය හා දුක්, අනිත් , අනත් තිලකුණු වඩවු. දුදුරු වූ බඳුනක් බඳු මේ සිරුරෙහි ඇල්ම නැතිකරවු. නිදිවර්ජිත වූවාහු ධර්මයෙහි හැසිරෙවු.

- 10. ඔකාස මජ්ජ මම නත්ථි සුවෙ කරිස්සං ධම්මං ඉතීහලසතා කුසලප්පයොගෙ, නා'ලං තියද්ධසු තථා භුවනත්තයෙ ව කාමං න චත්ථි මනුජො මරණා පමුත්තො;

මට අද කුසල් කිරීමට ඉඩ නැත, දනාදී කුසල ධර්මය හෙට කරමිසි කියා මෙසේ කුසල් කිරීමෙහි මැලිබව සුදුසු නොවේ. තුන් කාලයෙහි හා තුන් ලෝකයෙහි ද මරණයෙන් මිදුණු සත්ත්වයෙක් නම් නැත්තේමය.

- 11. ධිත්තො යථා නහසි කෙනවිදෙව ලෙඩ්චු භුමිං සමාපත්ති භාරතයා බිණෙන, ජාතත්තමෙව බලු කාරණමෙකමත්‍ර ලොකං සද නත්‍ර ධූවං මරණාය ගත්තුං;

යම් සේ කිසියම් සත්ත්වයෙකු විසින් නුබ කුස දමනලද ගල් කැටයක් බර බව නිසා සැනෙකින් බිම වැටේද, එසේම ලෝක සත්ත්වයාගේ උපන් බවම මරණයට ඒකාන්තයෙන් නිත්‍ය වූ අසහාය කරුණක් නොවන්නේ ද? වන්නේ මැයි.

- 12. කාමං නරස්ස පතතො ගිරිමුද්ධනාතො
මජ්ඣෙකං න කිඤ්චි භයනිස්සරණාය හෙතු,
කාමං වජන්ති මරණං තිභවෙසු සත්තා
භොගෙ රතිං පජහොති ච ජීවිතෙ ච;

පර්වත මුදුනකින් වැටෙන්නා වූ පුඟුලාට මධ්‍යයෙහි හෙවත් පොළවටත් පර්වතයටත් අතරෙහි හයින් මිදීමට කිසි පිළිසරණක් ඒකාන්තයෙන් නැද්ද (එපරිද්දෙන්) ම තුන්ලොව සත්ත්වයෝ ඒකාන්තයෙන්ම මරණයට පැමිණෙත් එනිසා සැපතෙහි හා ජීවිතයෙහි ද ආශාව දුරු කරවූ.

- 13. කාමං පතන්ති මහියා බලු වස්සධාරා
විජ්ජුල්ලතා විතතමෙස මුඛා පමුක්තා,
එවං නරා මරණහිම පපාතමජ්ඣෙකං
කාමං පතන්ති නහි කොචි භවෙසු නිච්චො;

විදුලියෙන් ගැවසීගත් මේස මුඛයෙන් මිදුණා වූ වැසි ධාරාවෝ ඒකාන්තයෙන් පෘථිවියෙහි වැටෙත් ද එපරිදි මිනිස්සු ද මරණය නැමැති බිහිසුණු කඳු පල්ලමට වැටෙත් මැයි, එබැවින් භවයන්හි නිත්‍ය වූ කිසිවෙක් නම් නැත්තේ මයි.

- 14. වෙලාතටෙ පටුතරොරු තරංගමාලා
නාසං වජන්ති සතතං සලිලාලයස්ස,
නාසං තථා සමුපයන්ති නරාමරානං
පාණානි දරුණතරෙ මරණොදධිමිහි;

මුහුදේ තදින් තර වූ රළ පන්තීහු වෙරළ කොනේ වැදී නිතර විනාශ භාවයට යෙත් ද, එපරිද්දෙන්ම මිනිසුන් හා දෙවියන්ගේ ප්‍රාණයෝ අතිශයින් දරුණු වූ මරණ නමැති වෙරළ කොනේ වැදී විනාශ වෙත්.

- 15. රුද්ධොපි සො රථවරස්සගජාධිපෙහි
යොධෙහි වාපි සබලෙහි ච සායුධෙහි,
ලොකං විචංචිය සද මරණුසහො සො
කාමං නිහන්ති භුවනත්තය සාලි දණ්ඩං;

ඒ මරණ නමැති වෘෂභ තෙමේ උතුම් රිය අස් ගජ රාජයන් විසින් හා බල සහිත වූ හෙවත් හක්තිය නමැති ආයුධ වත් යෝධයන් විසින් ද වලක්වන ලද්දේ නමුදු සත්ත්ව ලෝකයා විශේෂයෙන් රච්චා තුන්ලෝ වාසී ජනතා නමැති හැල් කෙත් බඩය ඒකාන්තයෙන් කා දමා විනාශ කෙරේ.

- 16. භො මාරුතෙන මහතා විහතො පදීපො
බ්ඵපං විනාස මුඛමෙති මහප්පභොපි,
ලොකෙ තථා මරණවණ්ඩ සමීරණෙන
බ්ඵපං විනස්සති නරායුමහා පදීපො;

හවන්නි! මහත් වූ සුළඟින් පහරණ ලද මහත් ආලෝකය ඇත්තා වූද, මහා ප්‍රදීපය යම් සේ වහා විනාශයට පැමිණේද එපරිද්දෙන්ම ලෙව්හි මරු සැඩ පවන කරණ කොට ගෙන මිනිසුන්ගේ ආයුෂ නමැති මහා පහණ වහා විනාශ වන්නේය.

- 17. රාමජ්ජනප්පභුති භූපති පුංගවා ච
සුරා පුරෙ රණමුඛෙ විජිතාරි සඞ්ඝා,
තෙපිභ වණ්ඩ මරණොස නිමුග්ගදෙහා

නාසං ගතා ජගති කෙ මරණා පමුත්තා?

පෙර යුධ පෙරමුණෙහි දිනන ලද සතුරු සමූහයා ඇති ශූර වූ රාම අර්ජුන ආදී ශ්‍රේෂ්ඨ රජවරු වූවාහු ද ඔවුහුත් මේ ලෝකයෙහි මරණ නමැති ජල ප්‍රවාහයෙහි ගිළුණු සිරුරු ඇත්තාහු විනාශයට පැමිණියාහුය, ලෝකයෙහි මරණයෙන් මිදුණු කවුරු නම් වෙත් ද?

- 18. ලක්ඛී ව සාගරපටා සධරාධරා ව
සම්පත්තියො ව විවිධා අපි රූපසොභා,
සබ්බා ව තා අපි ව මිත්තසුතා ව දරා
කෙ වාපි කං අනුගතා මරණං වජන්තං?

ඓශ්වර්යය ද සාගරයම වස්ත්‍ර කොට ඇති පර්වත සහිත වූ පෘථිවි තොමෝ ද අනේක ප්‍රකාර වූ සම්පත්තීහු ද යන ඒ සියළු වස්තුහු ද, රූප සෞන්දර්යයෙන් යුක්ත වූ මිත්‍රයන් හා පුත්‍රයෝද, භාර්යාවෝ ද යන වස්තුහු ද කවුරු හෝ මරණයට පැමිණෙන්නා වූ කිනම් පුද්ගලයෙකු අනුගමනය කළෝ ද?

- 19. බ්‍රහ්මාසුරාසුරගණා ව මහානුභාවා
ගන්ධබ්බකින්නරමහොරගරක්ඛසා ව,
තෙ වා පරෙ ව මරණග්ගිසිඛාය සබ්බෙ
අන්තෙ පතන්ති සලභා ඉව ඛිණපුඤ්ඤ;

මහානුභාව සම්පන්න බ්‍රහ්ම දිව්‍ය අසුර ගාන්ධර්ව කින්නර නාග හා රාක්ෂස යන මොවුහු ද අන්‍ය වූ සියලු සත්ත්වයෝ ද ක්ෂය වූ පින් ඇත්තාහු මරණ නමැති ගිණිසිළු කෙළවර පළඟැටියන් මෙන් වැටෙත්.

- 20. යෙ සාරිපුත්තපමුඛා මුනිසාවකා ව
සුද්ධා සදසචනුද පරමිද්ධිපත්තා,
තෙ වාපි මච්චුචළභා මුඛ සන්තිමුග්ගා
දීපානිවානලභතා ඛයතං උපෙතා;

හැම කල්හි පිරිසිදු වූ එහෙයින්ම කාමාදී චතුර්විධ ක්ලේශයන් දුරු කළා වූ සාද්ධියෝ කෙළවරට පැමිණියා වූ ශාරිපුත්‍රාදී යම් බුද්ධ ශ්‍රාවක කෙනෙක් වෙත් ද ඔවුහු ද මරණය නමැති වඩබාග්නිය ඉදිරියෙහි වැටුණාහු, වාත වේගයෙන් පහරණ ලද ප්‍රදීපයන් මෙන් විනාශයට පැමිණියාහුය.

- 21. බුද්ධාපි බුද්ධකමලාමලවාරුනෙන්තා
බත්තිංසලක්ඛණ විරාජිත රූපසොභා,
සබ්බාසචක්ඛයකරාපි ව ලොකනාථා
සම්මද්දිතා මරණමත්තමහාගජෙන;

පුබුදු පියුමක් මෙන් නිර්මල වූ මනෝඥ නෙන් හා දෙනිස් මහා පුරුෂ ලක්ෂණයෙන් හෙබි රූප ශෝභාව ඇති, සියලු කෙලෙස් දුරු කළ ලෝකයාට එකම පිහිට වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ ද මරණය නමැති මත් ඇතා විසින් පාගා සුණු විසුණු කරන ලදහ.

- 22. රොගාතුරෙසු කරුණා න ජරාතුරෙසු
බ්බිඛාපරෙසු සුකුමාරකුමාරකෙසු,
ලොකං සද භනති මච්චු මහාගජින්දෙ
දවානලො වනම්චාවරතං අසෙසං;

රෝගයෙන් පීඩිත වූවන් හා ජරාවෙන් පීඩිත වූවන් කෙරෙහි ද ක්‍රීඩා පරවශ සියුමැලි කුමරුවන් කෙරෙහි ද මරුගේ කරුණාවක් නොමැත්තේ ය. ලැව්ගින්නක් මුළු

වනාන්තරය දවන්නේ යම් සේ ද එමෙන්ම ඒ මරණය නමැති මහා හස්තිරාජයා හැමකල්හි ලෝක සත්ත්වයා විනාශ කෙරේ.

- 23. ආපුණ්ණතා න සලිලෙ න ජලාසයස්ස කට්ඨස්ස වාපි බහුතා න හුතාසනස්ස, භුත්වාන සො තිභුවනමිපි තථා අසෙසං හො නිද්දයො න බලු පීතිමුපෙති මච්චු;

පින්වත්නි, මහාසාගරය ජලය කරණකොට හාත්පසින් යම්සේ පිරීමක් ඇති නොවේ , එපරිද්දෙන් ම කරුණා රහිත වූ ඒ මාර තෙමේ මුළු ලෝවැසි ජනයා අනුභව කොට පවා ඒකාන්තයෙන් සතුටට පත් නොවේ.

- 24. හො මොහ මොහිතතයා විවසො අධඤ්ඤෙ ලොකො පතත්තපිපි මච්චුමුබ්බෙ සුභිමෙ, හොගෙ රතීං සමුපයාති නිහීනපඤ්ඤෙ දෙලා තරච්චගවපලෙ සුපිනොපමෙයො;

පින්වත්නි, වසග රහිත වූ පින් ඇත්තා වූ ද විශේෂයෙන් හීන ප්‍රඥ ඇති නොහොත් බෙහෙවින් ලාමක වූ ලෝවැසි ජන තෙමේ අතිශයින් බිහිසුණු වූ මරුමුව පතිත වේ . එහෙත් මෝහයෙන් මුලා වීම හේතුවකොට ගෙන ඔන්විල්ලා හා රළු පතර මෙන් වන්වල වූ ද සිහිනයකට බඳු උපමා ඇත්තා වූ ද පඤ්චකාම සම්පත්තියෙහි අහිරතියට ඉතා ආශාවෙන් එළඹේ.

- 25. එකොපි මච්චුරහිහන්තුමලං තිලොකං කිං නිද්දයා අපි ජරාමරණානුයාසී, කො වා කරෙයා විභසුචෙසු ව ජීවිතාසං ජාතො නරො සුපින සංගම සන්තිහෙසු;

හුදෙකලා වූම මරණය තුන් ලොව වනසන්නට සමර්ථ වේ. නිදීමෙන් කවර නම් ප්‍රයෝජනයක් වේ ද? ජරාව හා මරණය අනුව යන සුළු වූ උපන් කවර නම් මිණිසෙක් තෙමේ සිහිනෙන් වන එකතුවීමක් බඳු සැපතෙහි හා ජීවිතයෙහි ආශා කරන්නේ ය.

- 26. නිච්චාතුරං ජගද්දං සහයං සසොකං දිස්වා ව කොධමදමොහජරාහිභුතං, උබ්බෙගමත්තමපි යස්ස න විජ්ජතී වෙ සො දරුණොන මරණං වත තං ධිරත්ථු!

සත්තයෙන් නිතොරව රෝගයෙන් පෙළුණා වූ භය සහිත ශෝකයෙන් යුක්ත වූ නවාසාත වස්තුක වූ ක්‍රෝධය ද රාගාදී මදය ද මෝහය ද ජරාව ද යන මෙයින් යට කරන ලද මේලොව දැකත් යමෙකුට සසර කලකිරීම් මාත්‍රයක්වත් නො උපදී ද එබඳු සත්ත්ව තෙමේ ම දරුණු පුද්ගලයෙක් වන්නේ ය. මරණය දරුණු නොවේ. ඒ පඟුලාට ඒකාන්තයෙන් නින්දා වේවා!

- 27. හො හො න පස්සථ ජරාසිධරඤ්ඤි මච්චු මාහඤ්ඤමානමබ්බලං සතතං තිලොකං, කිං නිද්දයා නයථ විතභයා තියාමං ධම්මං සද්දසවනුදං වරථ'ප්පමත්තා;

පින්වත්නි, පින්වත්නි, යම් හෙයකින් ජරාව නමැති කඩුව දරන්නා වූ සියලු තුන්ලෝ වැසි ජනයා නිතර හාත්පසින් නසන්නා වූ මරුවා තොපි නොදක්කාහු ද? එහෙයින් පහ වූ භය ඇතිව හෙවත් බියෙන් තොරව නිදා ගැනීමෙන් තුන්යම් රාත්‍රිය කෙසේ නම් ගතකරන්නහු ද? එබැවින් තොපි කෙලෙසුන් දුරු කරන දස කුසල ධර්මයෙහි හැමදම පමා නොවී හැසිරෙව්.

28. භාවෙට් හෝ මරණමාරවිච්ඡේදනාය
ලොකෙ සද මරණ සඤ්ඤමීමං යතත්තා,
එවඤ්ඤි භාවනරතස්ස නරස්ස තස්ස
තණ්හා පභියති සරීරගතා අසෙසා;

පින්වත්නි, මාරයාගේ නැතිකිරීම පිණිස ලෝකයෙහි මේ මරණ සඤ්ඤ විරියයෙන් යුක්තව වඩවු. මෙසේ භාවනා කිරීමෙහි ඇළුණ වූ ඒ මිනිසාගේ ශරීරයට විෂයව පවත්නා වූ සියලුම තෘෂ්ණාව ප්‍රහීන වෙයි.

29. රූපං ජරා පියතරං මලිනීකරොති
සබ්බං බලං හරති අත්තනි ඝොරරොගො,
නානුපභොග පරිරක්ඛිත මත්තභාවං
හෝ මව්වු සංහරති කිං ඵලමත්තභාවෝ?

ජරා තොමෝ අතිශයින් ම ප්‍රිය වූ රූපය කිලිටි කෙරෙයි. භයාණක කාශස්වාසදී රෝගය තෙමේ තමා කෙරෙහි වූ සියලු ම බලය හෙවත් ශක්තිය පැහැර ගනී. පින්වත්නි, මෘත්‍යු තෙමේ උපභෝග වස්තුවෙන් රකින ලද මේ ජීවිතය විනාශ කරයි. එබැවින් ජීවිතයෙන් කිනම් ප්‍රයෝජනයක් ඇත් ද?

30. කම්මානිලාපහතරොගතරංගභංගෙ
සංසාර සාගර මුඛෙ විතතෙ විපන්නා,
මා මාපමාදමකරිත්ථ කරොථ මොක්ඛං
දුක්ඛොදයො නනු පමාදමයං නරානං;

කර්ම නමැති සුළඟින් නසන ලද රෝග නමැති රළ බිඳුම් ඇති මහත් වූ සංසාර සාගර මුඛයෙහි ගිළුණා වූ නොහොත් විපතට වැටුණා වූ තොපි අප්‍රමාද වවු! අප්‍රමාද වවු! සසරින් මිදෙව්. හෙවත් නිවන් අත්පත් කරවු. ප්‍රමාදය නිසාම සත්ත්වයන් තුළ දුක් ඇතිවීම් සිදුවනවා නොවේ ද?

31. හොගා ච මිත්තසුතපොරිස බන්ධවා ච
නාරී ච ජීවිතසමා අපි බෙත්තවත්ථු,
සබ්බානි තානි පරලොකමිතො වජන්තං
නානුබ්බජන්ති කුසලාකුසලංච ලොකෙ;

සම්පත්තිහු ද මිත්‍ර පුත්‍ර පිරිවර ජනයා හා බන්ධුහු ද පන වැනි භාර්යාවෝ ද කෙත්වතුද යන මේ සියල්ලෝ ම මෙලොවින් පරලොව යන්නහු අනුව නොයෙත්. කුසල අකුසල කර්මයම මෙලොවින් පරලොව යන්නාහු පසුපස්සේ යෙයි.

32. හෝ විජ්ජුචංචලතරෙ භවසාගරමිති
බිත්තා පුරා කතමභාපවනෙන තෙන,
කාමං විහිජ්ජති ධණෙන සරීරනාවා
හත්ථෙ කරොථ පරමං ගුණහත්ථසාරං;

භවත්නි, විදුලියක් මෙන් අතිශය චංචල ස්වභාවයක් ඇති භව නමැති සාගරයෙහි ඒ පුරාකෘත කුශලාකුශල කර්ම නමැති සැඩ සුළඟින් විසිකරන ලද ඒ ශරීර නමැති නොකාව ඒකාන්තයෙන් ම සැබැවින් බිඳේ. එහෙයින් ගුණ නමැති හස්තසාරයම අත්පත්කර ගනිවු.

33. නිච්චං විහිජ්ජතිහ ආමක භාජනංච
සංරක්ඛිතොපි බහුධා ඉහ අත්තභාවො,
ධම්මං සමාවරථ සග්ගපතිජ්ජතිට්ඨං
ධම්මො සුචිණ්ණමිහමෙව ඵලං දදති;

මේ ලෝකයෙහි බොහෝ සෙයින් මොනවට රකින ලද්ද වූ ශරීරය තෙමේ මෙහි වූ අමු මැටි භාජනයක් මෙන් නතිතරම බිඳේ. එහෙයින් දෙවිලෝ ගමනට පිහිට වූ කුශලයෙහි හැසිරෙව්. ධර්මය තෙමේ මේ අත්බැවිහිදී ම හොඳින් පුරුදු කරන ලද ඒ ඵලය ම දේ.

- 34. රන්ත්වා සද පියතරෙ දිවි දෙවරජ්ජෙ නම්භා වචන්ති විබුධා අපි බිණපුඤ්ඤ, සබ්බං සුඛං දිවි භවිභ වියොගනිට්ඨං කො පඤ්ඤවා භවසුබ්බෙසු රතිං කරෙය්‍ය?

දෙවිලොව හැමකල්හි අතිශයින් ම ප්‍රිය වූ දිව්‍ය රාජ්‍යයහි අභිරමණය කොට ක්ෂය වූ පින් ඇති ඒ දෙවියෝ ද එලොවින් වූත වෙත්. දෙවිලොව හා මෙලොව ඇති සැප සියල්ල ම වෙන්වීම කෙළවර කොට ඇත්තේ ය. එහෙයින් නුවණැති කවරෙක් නම් භව සැපතෙයි ඇලෙන්නේ ද?

- 35. බුද්ධො සසාවකගණො ජගදෙකනාථො තාරාවලීපරිවුතොපි ච පුණ්ණවන්දෙ, ඉන්දෙපි දෙවමකුටංකිත පාදකඤ්ජො කො ඵෙණපිණ්ඩ-න-සමො තිභවෙසු ජාතො?

ලෝකයාට අසහාය ස්වාමී වූ ශ්‍රාවක සමූහයා සහිත බුදු රජ ද තරු පිරිවැරු පුන්සද මඬල ද දෙවියන්ගේ ඔටුණු වලින් සලකුණු කරන ලද පා පියුම් ඇති සක්දෙව් රජද යන මේ ආදී තුන් ලොව උපන් කවරෙක් නම් පෙණ පිඩකට සමාන නොවන්නේ ද?

- 36. ලීලාවතංසමපි යොබ්බන රූපසොභං අත්තූපමං පියජනෙන ච සම්පයොගං, දිස්වාපි විජ්ජ්වපලං කුරුතෙ පමාදං හො මොහමොහිතජනො භවරාගරත්තො;

භවන්ති, විවිධ ලීලා ගැනීමට පැළඳි මුදුන් මල්කඩක් බඳු වූ යොවුන් බවින් යුක්ත වූ රූප සෝභාව ඇත්තා වූද, පිය ජනයන් හා එක් වීම ද විදුලියක් මෙන් අස්ථිර යැයි දැක දැකත් භවයෙහි ඡන්ද රාගයෙන් ඇළුණු මෝහයෙන් මුළා වූ ජන තෙමේ කුසල කර්මයන් රැස් කිරීමෙහිලා ප්‍රමත්ත වේ.

- 37. පුත්තො පිතා භවති මාතු පතීභ පුත්තො නාරී කදවි ජනතී ච පිතා ච පුත්තො, එවං සද විපරිවත්තති ජීවලොකො විත්තෙ සදතිවපලෙ බලු ජාතිරඛගෙ;

මේ ජීවිතයෙහිදී යම් කිසි දෙමවුපිය කෙනෙකුන්ට ලැබුණු පුත්‍ර තෙමේ කිසියම් කලෙකින් ඔවුනට පියා වෙයි. පිය තෙමේ ද කිසියම් කලෙක ඔහුට පුත්‍ර වෙයි. ස්ත්‍රී තොමෝ කිසි කලෙක මවු ද පියා ද නැතහොත් පුතෙක් හෝ වන්නීය. මෙසේ සත්ත්ව ලෝකය තෙමේ හැම කල්හි අතිශයින් වපල වූ විචිත්‍ර වූ ජාති නමැති රගහලෙහි විවිධාකාරයෙන් පරිවර්තනය වන්නේය.

- 38. රන්ත්වා පුරෙ විවිධච්ඡ්ලලතාකුලෙහි දෙවාපි නන්දනවනෙ සුරසුන්දරීහි, තෙ චෙ'කද විතතකණ්ටකසංකටෙසු හො කොටිසිම්බලිවනෙසු චුසන්ති දුක්ඛං;

පින්වත්නි! නානපුරයෙන් පිපි මල් ඇති ලතාවන්ගෙන් ගැවසීගත් නඳුන් වනයෙහි දෙවගනන් සමග අභිරමණය කොට තෘප්තිමත් වූ ඒ දෙවියෝ ද ඒකාන්තයෙන්ම

එක්කාලයෙක්හිදී පැතිරී ගිය සොළොස් අගුල් පමණ කටු වලින් ගැවසී ගත් කොළ හිඹුල් වන අපායන්හිදුක් අනුභව කෙරෙත්.

39. භුක්වා සුධන්තමපි කඤ්චනභාජනෙසු
සග්ගෙ පුරෙ සුරවරා පරමිද්ධිපත්තා,
තෙ වාපි පඡ්ඡලිතලොභගුලං ගිලන්ති
කාමං කදවි නරකාලය වාසභුතා;

දෙවි ලොව මහත් සෘද්ධියට පැමිණියා වූද ඒ සුර ශ්‍රේෂ්ඨයෝ පවා රන් බඳුන්හි අමෘත භෝජනය අනුභව කොටත් එයින් චූතව පසු කාලයෙක්හිදී නරකාදියෙහි උපන්නාහු ගිණිගෙන දිලිහෙන ලෝ ගුලි ගිලිත්.

40. භුක්වා නරිස්සරවරා ච මහිං අසෙසං
දෙවාධිපා ච දිවි දිබ්බසුඛං සුරමමං,
වාසං කදවි ධූරසඤ්චිතභුතලෙසු
තෙ වා මහාරථගණානුගතා දිවිහ;

යම් කෙනෙක් මේ මිනිස් ලොව හෝ දෙවි ලොව හෝ මහත් රථ සමූහ පිරිවරා ඔබ මොබ ඒ අනුව ගමන් කලෝ ද, ඒ නරේන්ද්‍ර දේවේන්ද්‍රයෝ පිලිවෙලින් මුළු පොළව අනුභව කොටත්, දෙවි ලොව සුරමය දෙවි සැප විඳත් කිසි කලෙක්හි අපාගතව උඩුකුරු කරන ලද දූලිපිහි ධාරාවන්ගෙන් ගැවසීගත් භූමි තලයන්හි විසීමට පැමිණෙත්.

41. දෙවඬිගතා ලලිතතින්තතරඬිගමාලෙ
රඬිගෙ මහිස්සරජටාමකුටානුයාතෙ,
රන්ත්වා පුරෙ සුරවරා පමදසභායා
තෙ වාපි සොරතරවෙතරණිං පතන්ති;

පෙර දෙවගණන් හා පතුරුවන ලද යහළු සබඳකම් ඇති ඒ දෙවියෝ දෙවගණන්ගේ ලාලිතය අභිනයන් හා සිත්කළු අත්පා විහිදීම් ආදියෙන් බිඳුණු රළ මාලාවන් හා සමාන බැව් ඇති මෙහෙසුරුගේ ජටා බන්ධනය හා අනුව ගිය නෘත්‍යයෙහි ඒ දේව'සරන් හා අභිරමණය කොට ද පසු කාලයෙක්හිදී බිහිසුණු වෙතරණි නම් ඔසුපත් නිරයට වැටෙත්.

42. පුල්ලානි පල්ලවලතාඵලසංකුලානි
රම්මානි නන්දනවනානි මනොරමානි,
දිබ්බවිජරාලලිතපුණ්ණදරිමුඛානි
කෙලාසමෙරුසිඛරානි ච යන්ති නාසං;

මොනවට පිපුණා වූ ලපළු පත් ය වැල් ය ගෙඩි ජාති ය යන මෙයින් ගැවසී ගත්තා වූ නෙත් සිත් පිනවන්නා වූද නඳුන් වනයෝත්, දෙවගණන් විසින් විලාස කරන ලද පිරුණු ගෘහ ද්වාර ඇති කෙලාසකුට මහමෙර යන පර්වතයෝද විනාශයට යෙත්.

43. දෙලා'නිලා'නලතරංගසමා හි භොගා
විඡ්ඡප්පභාතිවපලානි ච ජීවිතානි,
මායාමරිචිජලසොමසමං සරිරං
කො ජීවිතෙ ච විභවෙ ච කරෙය්‍ය රාගං?

ජීවිතය ඔන්විල්ලාවය සුළඟය ගින්නය යන මොවුන් වැන්න උපහෝග පරිහෝග සම්පත්තිහු ජීවිතයෝ විදුලි ඵලය මෙන් ඉතා වපලයහ. ශරීරය මායාවක්, මිරිඟුවක් හා දියෙහි පෙනෙන සඳෙහි පිලිබිඹුවක් සමාන වෙයි. එබැවින් නුවණැති කවරෙක් නම් මේ අස්ථීර ජීවිතයෙහි හා සම්පත්තියෙහි ඇලීම ඇතිකර ගන්නේ ද?

44. කිං දුක්ඛමත්ථි න භවෙසු ච දරුණෙසු
සත්තොපි තස්ස විවිධස්ස න භාජනො කො,

ජාතො යථා මරණරොගජරාභිභූතො
කො සජ්ජතො භවරතීං පිභයෙය්‍ය'බාලො?

දරුණු වූ කාමාදී භවයන්හි කවර නම් දුකක් නැත්තේ ද? හැම දුකක්ම ඇත්තේය. එබැවින් කවර නම් සත්ත්වයෙක් ඒ දුකට භාජන නොවන්නේ ද? යම් සේ උපන්නා වූ පුද්ගල තෙමේ මරණය රෝගය ජරාව යන මෙයින් මඬනා ලද්දේ වෙයි ද, එබැවින් ප්‍රාඥ වූ කවර නම් සත්පුරුෂයෙක් භව සැපතෙහි ඇල්මක් ඇතිකර ගැනීමට කැමති වන්නේ ද?

- 45. කෙ වාපි පජ්ජලිතලොහගුලං ගිලන්ති
සක්කා කථඤ්චිදපි පාණිතලෙන හීමං,
දුක්ඛොදයං අසුවිනිස්සවනං අනන්තං
කො කාමයෙථ ධලු දෙහමීමං අබාලො?

කවුරු නම් සිය අත්ලෙන් ගිණිගෙන දිලියෙන ලෝ ගුලි ගැනීමට කිසි ලෙසකින් හෝ සමර්ථ වෙත් ද. යලි දුකට මුල් වූ නව දෙරකින් වැගිරෙන අගුවි ඇති ස්ව වශයෙහි නොපවත්නා වූ මේ ශරීරයට කවර නම් ප්‍රාඥයෙක් කැමති වන්නේ ද?

- 46. ලොකෙ න මච්චුසමමත්ථී භයං නරානං
න ව්‍යාධිදුක්ඛසමමත්ථී ච කිංචි දුක්ඛං,
එවං විරූපකරණං න ජරාසමානං
මොහෙන හො රතිමුපෙති තථාපි දෙහෙ;

පින්වත්නි! සත්ත්ව ලෝකයෙහි වෙසෙන මිනිස් ආදී හැම සත්තට මරුවා සමාන භයෙක් නැත්තේය. වයසට යාමෙන් ඇතිවන දිරාපත්වීම හා සමාන මිනිසා විරූප කරන කරුණෙක් ද නැත්තේය. එසේ වුවද සත්ත්ව තෙමේ මෝහය කරණකොට ගෙන සිරුරේ ඇල්මට පැමිණේ.

- 47. නිස්සාරතො නලකලීකදලීසමානං
අත්තානමෙව පරිභඤ්ඤති අත්තහෙතු,
සම්පොසිතොපි කුසභාය ඉවාකතඤ්ඤු
කායො න යස්ස අනුගච්ඡති කාලකෙරා;

මේ ශරීරය නිසරු බැවින් කුළුල්බට නූණ කෙසෙල් හා සම වේ තෙමේම තමා පිණිස භාත්පසින් පෙලෙන්නේය. ආත්මයක් ඇතැයි යන මිත්‍යා කල්පනාවෙන් තමාට දුක් දෙන්නේය. මේ ශරීරය ආහාර පානාදියෙන් මනාකොට පෝෂණය කරණු ලැබුවත් කළගුණ නොදන්නා වූ අසත්පුරුෂයෙකු මෙන් යමෙකුගේ මරණයෙන් පසුව කැටිව නොයේමය.

- 48. තං ඵෙණපිණ්ඩසදිසං විසසුලකප්පං
තොයා'නිලා'නලමහීඋරගාධිවාසං,
ජිණ්ණාලයංච පරිදුඛිබලමත්තභාවං
දිස්වා නරො කථමුපෙති රතීං සපඤ්ඤෙ?

සප්‍රාඥ මනුෂ්‍ය තෙමේ අස්ථිර හෙයින් පෙණ පිඩක් හා විෂ පෙවූ උලක් හා සමාන වූද ආපෝ ධාතුවය, තේජෝ ධාතුවය, වායෝ ධාතුවය, පෘථිවි ධාතුවය යන සතරමහා භූතයන් නමැති සර්පයන්ට වාසස්ථාන වූ දිරාපත් ගෙයක් වැනි භාත්පසින් දුර්වල වූ ඒ ආත්මභාවය දකත් කම් සැපට කෙසේ නම් ඇලෙන්නේ ද?

- 49. ආයුක්ඛයං සමුපයාති ඛණෙ ඛණෙපි
අන්වෙති මච්චු භනනාය ජරාසිපාණි,
කාලං තථා න පරිචන්තති තං අතීතං
දුක්ඛං ඉදං නනු භවෙසු අචින්තනීයං?

සත්ත්වයාගේ ආයුෂය කෙණෙහි කෙණෙහි ගෙවේ. ජරා නමැති කඩුව ගත් අතැති මරු තෙමේ ආයුෂ නැසීම පිණිස පසුපස්සේ එයි. එතෙකුදු වුවත් පසු වූ කාළය නම් ආපසු නොඑයි. මේ දුක් ගොඩක් වූ කාමාදී භවයන්ගේ ඇති සැබෑ තත්ත්වය නැණවතා විසින් සිතිය යුතු නොවේ ද?

50. අප්පායුකස්ස මරණං සුලභං භවෙසු
දීඝායුකස්ස ච ජරා ව්‍යසනං ව'නෙකං,
එවං භවෙ උභයනොපි ච දුක්ඛමෙව
ධම්මං සමාවරථ දුක්ඛචිනාසනාය;

භවයන්හි අප්පායුෂ ඇත්තනුට මරණය සුලභ වෙයි. දීර්ඝායුෂ ඇත්තනුට නොයෙක් ජරා ව්‍යසන ඇතිවෙයි හෙවත් සුලභ වේ. මෙසේ මේ දෙයාකාරයෙන්ම භවයෙහි දුකම ඇත්තේය. එබැවින් මේ දුක් නැතිකිරීම පිණිස කුසල ධර්මයෙහි හැසිරෙවු.

51. දුක්ඛග්ගිනා සුමහතා පරිපීළිතෙසු
ලොකත්තයස්ස වසතො භවචාරකෙසු,
සබ්බත්තතා සුවර්තස්ස පමාදකාලො
භො භො න භොති පරමං කුසලං විණාථ;

පින්වත්නි! පින්වත්නි! ඉතා මහත් දුක් ගින්නෙන් හාත්පසින් පෙළන ලද්ද වූභව ඛන්ධනාගාරයන්හි වෙසෙන තුන් ලෝ වැසි ජනයාහට සුසිරි දහම් පිරීමට ප්‍රමාද කාලයක් නොවෙයි. නොපමාව සුසිරි දම් පිරිය යුතුයි. එබැවින් හැම අතකින්ම උතුම් කුශල ධර්මයන් රැස් කරවු.

52. අප්පං සුඛං ජලලවං විය භො තිණග්ගෙ
දුක්ඛන්තු සාගරජලං විය සබ්බලොකෙ,
සංකප්පනා තදපි භොති සභාවතො හි
සබ්බං තිලොකමපි කෙවලදුක්ඛමෙව;

පින්වත්නි! තණ කොළයෙහි අග රැඳී දියබිඳක් මෙන් මුළු ලෙව්හි සැප ඉතා ස්වල්පය. දුක සයුරෙහි ජලය මෙන් ඉමහති. ඒ සැපය පවා මේ අපට සැපයෙක යන හැඟීම උඩම පවත්නේය. සැපය යන හැඟීම මිස එබන්දක් කොහෙත්ම නැති බැවින්, ස්වභාවයෙන්ම මුළු තුන්ලොව තනිකර දුක් ගොඩකි.

53. කායො න යස්ස අනුගච්ඡති කායහෙතු
බාලො අනෙකවිධමාවරතීභ දුක්ඛං,
කායො සද කලි මලාකලිලඤ්ඤි ලොකෙ
කායෙ රතො'නවරතං ව්‍යසනං පරෙති

මේ ශරීරය එහි පැවැත්ම පිණිස කිසිවෙකු පසුපස නොයෙයි. එහෙත් අනුවණ පුගුල් තෙමේ ශරීර හේතුවෙන් නොයෙක් ආකාර ප්‍රාණඝාතාදී දුකට කරුණුවන පව් කෙරෙයි. මේ ශරීරය හැම කල්හිම පාපයෙන් හා අපවිත්‍ර දෙයින් හාත්පසින් ගැවසී ගත්තේමැයි. මෙබඳු සිරුරෙහි ඇළුණු පුද්ගල තෙමේ නිතර විපතට පැමිණේ.

54. මිල්භාකරං කලිමලාකරමාමගන්ධං
සුළාසිසල්ලවිසපන්තගරොගභුතං,
දෙහං විපස්සප ජරාමරණාධිවාසං
තුච්ඡං සද විගතසාරම්මං විනින්දාං;

අශුවියට ආකරයක් වූ පාප මලයට උප්පත්ති ස්ථානයක් වූ දුගඳ හමන උල්, කඩු, හී තල, විෂසෝර සර්ප, රෝග යන මොවුන් වැනි වූ ජරා මරණ දෙකට නිවසක් වැනි හිස් වූ නිස්සාර වූ වෙසෙසින් නින්දා කටයුතු වූ මේ සිරුර අනිත්‍ය දුක්ඛ අනාත්ම වශයෙන් දකිවු.

- 55. දුක්ඛං අනිච්චමසුභං චත අත්තභාවං
මා සංකිලෙසය න විජ්ජති ජාතු නිච්චො,
අම්භො න විජ්ජති හි අප්පමපීභ සාරං
සාරං සමාවරථ ධම්මමලං පමාදං;

දුක් වූ, නිත්‍ය නොවූ, සුභ නොවූ මේ ආත්මභාවය ඒකාන්තයෙන් කාම විතර්ක ආදියෙන් කිලිටි නොකරව. මෙලොව කිසි කලෙක්හිදු නිත්‍ය සත්ත්වයෙක් නැත. පින්වන්නි! යම් හෙයකින් තෙපි පමා නොවී කුශල ධර්මයෙහි හැසිරෙවු.

- 56. මායාමර්චිකදලීනලචේණපුඤ්ජ-
ගංගාතරඛිගජලබුබුලසන්නිහෙසු,
ධන්ධෙසු පඤ්චසු ඡළායතනෙසු තෙසු
අත්තා න විජ්ජති හි කො න වදෙය්‍ය'බාලො?

මායාව, මිරිඟුව, කෙසෙල් ගස, ගින්න, පෙණපිඩ, ගංදියේ රළය, දිය බුබුලය යන මොවුනට සමාන වූ රූපාදී පංචස්කන්ධයෙහිද වක්ෂුරාදී ඡඩායතනයන්හි ද ආත්මයක් නැත්තේමයයි කවර නම් ප්‍රාඥයෙක් නොකියන්නේද?

- 57. වඤ්ඤාසුතො සසවිසාණමයෙ රථෙ තු,
ධාවෙය්‍ය වෙ විරතරං සධුරං ගහෙත්වා,
දීපවිච්චාලමීච තං ඛණභච්චගුතං
අත්තාති දුබ්බලතරන්තු වදෙය්‍ය දෙභං;

වඳ ස්ත්‍රියකගේ පුතෙක් සා අගකින් කරන ලද රථයෙක්හි වියදඬු සහිතව හෙවත් රියහිස අල්වාගෙන බොහෝ කාලයක් දුවන්නේ නම් හෙවත් එම දීවීමේ යෙදුණු වඳ ස්ත්‍රියගේ පුතා හා සා අගින් කරන ලද රථය යන දෙකරුණෙහි සත්‍යයක් තිබේ නම් අතිශයින් දුබලවූ මේ දේහයටද ආත්මයැයි කියන්නේය.

- 58. බාලො යථා සලිලබුබුලභාජනෙන
ආකණ්ඨතො චත පිබෙය්‍ය මර්චිතොයං,
අත්තාති සාරරහිතං කදලීසමානං
මොහා භණෙය්‍ය බලු දෙභමීමං අනත්තං;

යම්සේ අඤන තෙමේ දියබුබුළු බඳුනකින් උගුරට එන තෙක් මිරිඟු ජලය බොන්නේද, ඒ බොරු කතාව මෙන්ම සාර රහිත වූ කෙසෙල් කඳක් වැනි අනාත්ම වූ මේ ශරීරය ආත්ම යැයි මූලාවෙන් කියන්නේය.

- 59. යො'දුම්බරස්ස කුසුමෙන මර්චිතොයං
වාසං යදිච්ජති ස ඛෙදමුපෙනි බාලො,
අත්තානමෙච පරිභඤ්ඤති අත්තභෙතු
අත්තා න විජ්ජති කදවිදපීභ දෙභෙ;

යම් මෝඩයෙක් දිඹුල් රුකෙක්හි සුගන්ධවත් වූ මල්ද මිරිඟුදිය ද ඉදින් කැමති වේනම් ඒ බාල තෙමේ මෙහි යෙදීම හේතුකොටගෙන වෙහෙසට පැමිණේමැයි. තමාගේ යන හැඟීම කරණකොට ගෙන තෙමේම මිත්‍යා ග්‍රහණයෙන් වැනසෙයි. ඇත්ත වශයෙන් මේ සිරුරෙහි කිසි කලෙක්හිදු ආත්ම ස්වභාවයක් නැත්තේමැයි.

- 60. පොසො යථා හි කදලී සුවිනිබ්භුජන්තො
සාරං තදප්පමිපි නොපලභෙය්‍ය කාමං,

ධන්ධෙසු පංචසු ඡලායතනෙසු තෙසු
සුඤ්ඤෙසු කිඤ්චිදපි නොපලභෙය්‍ය සාරං;

යම්සේ පුරුෂයෙක් කෙසෙල් කඳක් පතුරු ගසන්නේ එයින් ස්වල්පවූ ද සාරයක් ඒකාන්තයෙන් නොලබන්නේද එසේම ආත්මයෙන් හිස්වූ රූපාදී පංචස්කන්ධයෙහිද ඒ වක්ෂුරාදී ඡඩායතනයන්හිද නිත්‍ය සුභ සුඛ ආත්ම ලක්ෂණ වූ කිසිඳු සාරයක් නොලබන්නේමැයි.

- 61. සුත්තං විනා න පටභාවමිහත්ථි කිංචි
දෙහං විනා න ඛලු කොචි මිහත්ථි සත්තො,
දෙහො සභාවරහිතො ඛණ්ණංගසුත්තො,
කො අත්තභෙතු අපරො භුචි විජ්ජනීහ?

යම්සේ වස්ත්‍රයෙක නූලින් තොර වස්ත්‍රභාවයක් නැත්තේද එසේම මෙහි පංචස්කන්ධය හැර කිසි සත්ත්වයෙක් නැත්තේය. මේ සිරුර ආත්මවාදී ස්වභාව රහිතය. සැනෙකින් බිඳෙන ක්ෂණයක් ක්ෂණයක් පාසා විනාශ වන සුළුය. එබැවින් මේ මිහිපිට අන් කවරෙක් ආත්ම ප්‍රයෝජන පිණිස පවතීද?

- 62. දිස්වා මරීචිසලිලඤ්චි සුදුරතො හො
බාලො මිගො සමුපධාවති තොයසඤ්ඤී,
එචං සභාවරහිතෙ විපරීතසිද්ධො
දෙහෙ පරෙති පරිකප්පනායා හි රාගං;

පින්වත්නි! යම්භෙයකින් අඥන මුවා ඉතාදුර සිට මිරිගුව දූක ජලය යන සඤ්චෙන් වහා ලඟට දුවයි ද එසේම අඥන පුද්ගල තෙමේද නිත්‍යාදී ස්වභාව නැති විපරීත ඥානයෙන් සිද්ධ වූ භෙවත් වරදවා තේරුම්ගත් ශරීරයේ ඇල්මට පැමිණේ.

- 63. දෙහෙ සභාවරහිතෙ පරිකප්පසිද්ධො
අත්තා න විජ්ජනී හි විජ්ජමිචන්තලික්ඛෙ,
භාවෙඨ භාවනරතා විගතප්පමාදා
සබ්බාසචප්පහනනාය අනත්තසඤ්ඤං;

ආත්ම ස්වභාවයක් නැති විතර්කන මාත්‍රයෙන් සිද්ධ වූ ශරීරයෙහි අභසෙහි විදුලිය මෙන් ආත්මයක් විද්‍යමාන නොවේ. එබැවින් භාවනාවෙහි ඇළුණා වූ තෙපි පුමාද රහිත වූවාහු සියලු කෙලෙසුන් නැසීම පිණිස අනාත්ම සඤ්ච වඩවූ.

- 64. ලාලාකරීසරුධිරස්සුවසානුලිත්තං
දෙහං ඉමං කලිමලාකලිලං අසාරං,
සත්තා සදා පරිහරන්ති ජගුච්ඡනීයං
නානාසුචීහි පරිපුණ්ණසං යථෙච;

මෙලොව සත්ත්වයෝ කෙල අශුවි ලේ කඳුළු වූරුණුතෙල් යන මෙයින් හනා නිමකරන ලද අපචිත්‍ර භාවයෙන් හා කිලුටු ස්වභාවයෙන් යුත් නිස්සාර වූ මළ පිරි කළයක් බඳු මේ ශරීරය හැමකල්හි නොයෙක් සැප දී පෝෂණය කරති.

- 65. නභාත්වා ජලඤ්චි සකලං චත්‍රසාගරස්ස
මෙරුප්පමාණමපි ගන්ධමනුත්තරඤ්ච,
පප්පොති නෙච මනුජො හි සුචිං කදචි
කිං හො විපස්සඨ ගුණං කිමු අත්තභාවො?

පින්වතුනි! මහමෙර පමණ සුවඳ කැටියක් ගෙන ඇඟ ගා සාගර සතරෙම ජලය නැවත් සිනිසා කිසිකලෙකත් පිරිසිදු නොවෙයි. එසේ නම් මේ ශරීරයෙහි කිනම් ගුණයක් ඇත්දැයි තෙපි බලන්නහුද?

66. දෙහො ස එව විවිධාසුචිසන්තිධානො
දෙහො ස එව වධබන්ධනරොගභුතො,
දෙහො ස එව නවධා පරිහින්නගණ්ඛො
දෙහං විනා භයකරං න සුසානමන්ථී;

ඒ මේ සිරුරම අශුවී උපදවන තැනකි. වධ බන්ධන රෝගයන්ගෙන් සැදුනකි. නව පොලකින් පැසවා ගිය ගෙඩියක් වැන්න. මේ සිරුර වැනි බිහිසුණු සොහොනක් තවත් නැත.

67. අන්තොගතං යදිව මුත්තකරීසභාගො
දෙහා බහිං අතිවරෙය්‍ය විනික්ඛමිත්වා,
මාතා පිතා විකරුණා ච විනට්ඨපෙමා
කාමං භවෙය්‍යු කිමු ඛන්ඨසුතා ච දරා?

මේ සිරුර තුළ පවත්නා වූ මළ මුත්‍ර කොටස් ආදිය එළියට අවුත් ඒ ඒ තැන පැතිරී පවතී නම් මවුපියෝ පවා කරුණා ප්‍රේම රහිත වූවාහු පිලිකුල් කෙරෙහි. අඹුදරුවන් හා ඥාතීන්ට ඇතිවන පිලිකුල කියනුම කවරේද?

68. දෙහං යථා නවමුඛං කිම්සඛිසගෙනං
මංසට්ඨිසෙදරුධිරාකලිලං විගන්ධං,
පොසෙන්ති යෙ විවිධපාපමිභාවරිත්වා
තෙ මොහිතා මරණධම්මමහො වතෙවං!

දෙරටු නවයක් ඇති පණුවන්ට නිවාසයක් වූ මංස ඇට ඩහ ලේ වලින් ගැවසුන දුගඳ, නැසෙසුළු මේ කය යමෙක් මෙහිදී නොයෙක් පව කොට සන්තර්පනය කෙරේද මරණ ස්වභාවය ඇත්තා වූ ඔහු ඒකාන්තයෙන්ම මූලාවූවෝය අහෝ පුදුමයකි!

69. ගණ්ඨුපමෙ විවිධරොග නිවාසභුතෙ
කායෙ සද් රුධිරමුත්තකරීසපුණ්ණෙ,
යො එත්ථ නන්දති නරො සසිගාලභක්ඛෙ
කාමඤ්ඤි සොචති පරත්ථ ස බාලබුද්ධි;

ගඩක් වැනි නන් ලෙඩට නිවෙස් වන හැමද ලේ මුත්‍ර අශුවී යන අපිච්ඡරු දැයිත් පිරිපුන් සිවල් හා බල්ලන් විසින් අනුභව කටයුතු වූ නොහොත් සිවලුන්ගේ කැමට ගොදුරු වූ මේ සිරුරෙහි යමෙක් ඇලීම් වශයෙන් සතුටු වේද, අඥන වූ හේ ඒකාන්තයෙන් පරලොවදී ශෝක කෙරේ මැයි.

70. හො ඵෙණපිණ්ඩසදිසො විය සාරහිනො
මිල්භාලයො විය සද් පටිකුලගන්ධො,
ආසිච්ඡාලයනිහො සභයො සදුක්ඛො
දෙහො සද් සචති ලොණසටොච හින්තො;

පින්වත්නි, පෙණ පිඩක් මෙන් නිස්සාර වූ අශුවී ගෙයක් මෙන් හැමද පිළිකුල් දුගඳ ඇති, සෝර සර්පයන් වසන තුඹසක් බඳු බිය හා දුක උපදවන මේ සිරුර බිඳුණු ලුණු කලයක් මෙන් හැම දිනම මළ වගුරුවන්නේ ය.

71. ජාතං යථා න කමලං භුවි නින්දනීයං
පඛිකෙසු හො අසුචිතොය සමාකුලෙසු,
ජාතං තථා පරහිතමිපි ච දෙහභුතං
තං නින්දනීයමිභ ජාතු න හොති ලොකෙ;

පින්වත්නි, මේ පෘථිවිය ආශ්‍රිත මඩ ගොඩක අපිරිසිදු ජල ඇසුරෙන් ඇතිවන පියුම නින්ද කටයුත්තක් නොවන්නේ යම් සේ ද එසේම මේ කුඹු සිරුර නිසා ඇතිවන පරාර්ථවර්ෂාව ද කිසි දිනෙක නින්ද කටයුතු නොවේ.

72. ද්වන්තිංසභාගපරිපූරකරො විසෙසො
කායො යථා හි නරනාරි ගණස්ස ලොකෙ,
කායෙසු කිං ඵලමිහත්ථී ච පණ්ඩිතානං
කාමං තදෙව නනු භොති පරොපකාරං;

ලෝකයෙහි ස්ත්‍රී පුරුෂයන්ගේ ශරීරයෙහි ඇති විශේෂය නම් එය කුණු තිස් දෙකකින් පිරී පැවතීමයි. නුවණැතියන්ට කයින් තිබෙන ඵලය නම් එය පරාර්ථවර්යාවෙහි යෙදවීමයි.

73. පොසොන පණ්ඩිතතරෙන තථාපි දෙහො
සබ්බත්තනා චිරතරං පරිපාලනීයො,
ධම්මං චරෙය්‍ය සුචිරං ඛලු ජීවමානො
ධම්මෙ භවෙ මණ්ඩරො ඉව කාමදෙ භො;

මේ සිරුර දෙතිස් කුණපයෙන් යුක්ත වූවත් නැණැතියා විසින් බොහෝ කලක් එය රැක්ක යුතුයි. වැඩිකල් ජීවත් වන්නේ දස කුසල් දහමිහි යෙදෙන්නේ ය. පින්වතුනි, කුසල් දහම වනාහි සිතුම්ණි රුවනක් මෙන් සිතු පැතු සැප ගෙන දෙන්නකි.

74. බීරෙ යථා සුපරිභාවිතමොසධම්හි
ස්නෙහෙන ඔසධබලං පරිභාසතෙව,
ධම්මො තථා ඉහ සමාවරිතො හි ලොකෙ
ඡායාව යාති පරලොක මිතො චජන්තං;

කිරි හා එක් වූ බෙහෙත් වල ගුණය ඒ කිරට එක්කළ තෙලටත් යම් සේ ඇදගන්නේ ද, එසේ ම මෙලොවදී භොදිත් පුරුදුකරන ලද ධර්මය තෙමේ මෙහි සිට පරලොව යන්නනු අනුව සෙවනැල්ල මෙන් ගමන් කරයි.

75. කායස්ස හො චිරචිතස්ස යථානුකූලං
ඡායා විභාති රුචිරාමලදප්පණෙ කු,
කත්වා තථෙව පරමං කුසලං පරත්ථ
සම්භුසිතා ඉව භවන්ති ඵලෙන තෙන;

පින්වත්නි, ආභරණයෙන් සරසන ලද ශරීරයාගේ ඡායාව සිත්කලු නිර්මල දර්පණයෙහි දර්ශනය ව යම්සේ බබලා ද, එපරිද්දෙන් ම මෙලොවදී උතුම් කුසල් කොට ඒ ආනිසංස හේතු කොට ගෙන පරලොවදී මොනවට සරසන ලද අය මෙන් සත්ත්යයෝ බබලත්.

76. දෙහෙ තථා විවිධදුක්ඛ නිවාසභූතෙ
මොහා පමාදවසගා සුඛසඤ්ඤමුල්ලිභා,
තික්ඛෙ යථා බුරමුඛෙ මධුලෙහමානො
බාල්හඤ්ච දුක්ඛමනුගච්ඡති හිනපඤ්ඤෙ;

තියුණු වූ දෑලිපිහි මුවාතෙහි මී පැණි ලෙවකන්නා වූ පුරුෂයා යම්සේ දැඩි දුකට පැමිණෙන්නේ ද එසේම මෝහයෙන් නොයෙක් දුකට නිවාස වූ ශරීරයෙහි සැප ඇතැයි ප්‍රමාද වීමෙන් අඥායාද සසර අධික දුකට පත්වන්නේ ය.

77. සංකප්පරාගචිගතෙ නිරතත්තභාවෙ
දුක්ඛං සද සමධිගච්ඡති අප්පපඤ්ඤෙ,
මුල්ලිභස්ස වෙව සුඛසඤ්ඤමිහත්ථීලොකෙ
කිංපක්කමෙව නනු භොති විචාරමානෙ;

කාමාධිකව, ශරීරයෙහි ඇළුණා වූ මන්ද බුද්ධික මනුෂ්‍යයා නිති දුකක් ම ලබන්නේ ය. අවිද්‍යාවෙන් මුලා වූ තැනැත්තාටම පඤ්චස්කන්ධයෙහි සැපය යන හැඟීමක්

ඇත්තේය. නුවණින් විමසුවොත්, එම සැපය කෑ විගස මැරෙන සරසවත් කිම්පක්ක නම් විෂ අඹ ජාතිය මෙන් වෙයි.

- 78. සබ්බොපහොග ධනධාත්තවිසෙසලාභී
රූපෙන හො ස මකරද්ධපසන්නිහොපි,
යො යොබ්බනෙපි මරණං ලහතෙ අකාමං
කාමං පරත්ථපරපාණහරො නරො හි;

පින්වත්නි මෙලොවදී යමෙක් ප්‍රාණඝාත කරන්නේ ද, පරලොව සියලු ධනධාතෘන්දී සැප විශේෂ හා අනංග සමාන රූපයක් ලදුවත් සිය කැමැත්තට ඉඳුරා විරුද්ධව බාල කලම මිය යයි.

- 79. සො යාවකො භවති භින්නකපාලහත්ථො
මුණ්ඨො ධිගක්ඛරසතෙහි ව තජ්ජයත්තො,
භික්ඛං සදරිභවතෙ සකුචෙලවාසො
දෙනෙ පරත්ථී පරචිත්තහරො නරො යො;

යමෙක් සිය සිරුර නිසා අනුන්ගේ වස්තු සම්පත් ආදිය හොර සිතින් ගත්තේ ද ඒ පව කරණ කොට ඒ මිනිසා පරගොවදී හිස මුඩු කරනු ලැබ කබල් ගත් අත් ඇත්තේ සිය ගණන් නින්ද වචන වලින් සංග්‍රහ කරනු ලබන්නේ කිළිටි ඇඳ සතුරු නිවෙසෙහිදු හිඟාකන්නේ වෙයි.

- 80. ඉත්ථී නමුඤ්චති සද පුන ඉත්ථීභාවා
නාරී සද භවති සො පුරිසො පරත්ථ,
යො ආචරෙය්‍ය පරදරමලච්ඡනීයං
සොරඤ්ච වින්දති සද ව්‍යසනඤ්ච නෙකං;

යම් ස්ත්‍රියක් පරපුරුෂ සේවනය කලා නම්, ඔ ස්ත්‍රී භාවයෙන් නොමිඳෙන්නීය. යමෙක් නොඉක්මිය හැකි සේ පරදර සේවනය කළේ නම් හෝ ස්ත්‍රීභාවයට පත් වී පරලොවේ දී සෝර වූ, කටුක වූ, නොයෙක් ව්‍යසනාදියට පත්වන්නේ ය.

- 81. දීනො විගන්ධවදනො ච ජලො අපඤ්ඤො
මුගො සද භවති අප්පියදස්සනො ච,
පප්පොති දුක්ඛමතුලඤ්ච මනුස්සභුතො
වාචං මුසා භණති යො හි අපඤ්ඤසත්තො;

යම් අඥනයෙක් බොරු කියා නම් හෙතෙම පරලොව දී මිනිසක් බව ලදුවත් දුගඳ කටක් ඇති දිළිඳු අඥන මෝඩයෙක් වෙයි. එසේ ම නිති ගොළු බවට පැමිණියේ දුටුවන් පිළිකුල් කරන විකාර ශරීරාංග ඇත්තේද වේ.

- 82. උම්මත්තකා විගතලජ්ජගුණා භවන්ති
දීනා සද ව්‍යසනසොකපරායණා ච,
ජාතා භවෙසු විවිධෙසු විරූපදෙහා
පින්වා හලාහලවිසංච සුරං විපඤ්ඤ;

දරුණු විෂයක් වැනි රහමෙර පානය කරන අඥන මිනිස්සු පරලොවදී උමතු වෙත්. දුර්ගුණ ඇත්තෝ වෙත්. විළිබිය නැති දීන බැගෑපත් අය වෙත්. නොයෙක් භවයන්හි ඉපදුණු කල්හිදු බොහෝ දුක් විපත් ලැබ විරූපත්වයට ද පත්වෙත් මැයි.

- 83. පාපානි යෙන ඉහ ආචරිතානි යානි
යො වස්සකොට්ඨනුතානි අනප්පකානි,
ලද්ධාන සොරමතුලං නරකෙසු දුක්ඛං
පප්පොති චෙත්ථ විවිධව්‍යසනඤ්ච නෙකං;

යමෙකු විසින් මෙලෙවෙහිදී බොහෝ පාප කර්ම කරන ලද ද හේ පරලොවදී සංජීවා දී නරකයන්හි කෙළ නහුත ගණන් අවුරුදු අපමණ කටුක දුක් අනුභව කොට මෙහිදී අනේකවිධ ව්‍යසනයන්ට ද පැමිණෙන්නේ ය.

- 84. ලොකත්තයෙසු සකලෙසු සමං න කිංචි
ලොකස්ස සන්තිකරණං රතනත්තයෙන,
තංතෙජසා සුමහතා ජිතසබ්බපාපො
සොහං සද්ධිගතසබ්බසුඛො භවෙය්‍යං;

ත්‍රිවිධරත්නය හා සමාන ලොවට පිහිට ඇති කරන ශාන්තිකර වස්තුවක් තුන්ලොව කිසිදු තැනෙක නැත. ඒ මහත් තේජස හේතු කොට ගෙන ඒ මම නසන ලද පාපයන් ඇත්තෙමි සියලු ලෝකෝත්තර සැප ලබමිවා.

- 85. ලොකත්තයෙසු සකලෙසු ච සබ්බසත්තා
මිත්තා ච මජ්ඣරිපුබන්ධුජනා ච සබ්බො,
තෙ සබ්බද චිගතරොගහයා විසොකා
සබ්බං සුඛං අධිගතා මුදිතා භවන්තු;

තුනලොව යම්තාක් සත්ත්වයෝ වෙත් ද මිත්‍රයෝයො. මධ්‍යස්ථයෝ ය, බන්ධු ජනයෝ ය. සතුරෝ ය. යන ඒ සියල්ලෝ ම රෝ දුකින් මිදී ශෝක දුරුකර හැම සැපට පැමිණියාහු ප්‍රීති වෙත්වා.

- 86. කායො කරිසහරිතො විය භින්තකුම්භො
කායො සද කලිමලවාසනාධිවාසො,
කායෙ විහඤ්ඤති ච සබ්බසුඛන්ති ලොකො
කායො සද මරණරොගජරාධිවාසො;

මේ ශරීරය අශුවි පිරුණු බිඳුණු කලයක් වැන්න. හැමකල්හි ම පාපය නොහොත් පරාජය හා විපතට නිවෙසක් වැන්න. ලෝක සත්ත්ව තෙමේ කයෙහි සියලු සැප ඇතැයි සිතා වැනසේ. එහෙත් මේ කය හැමකල්හිම ජර මර රො ර්යන මොවුනට නිවෙසක් ම වෙයි.

- 87. සො යොබ්බනොති ඵචිරොති ච බාලකොති
සත්තෙ න පෙක්ඛති විහඤ්ඤතිරෙව මච්චු,
සොහං ධීතොපි සයිතොපි ච පක්කමන්තො
ගච්ඡාමි මච්චුචදනං නියතං තථා හි;

හෙතෙමේ තරුණයි. හේ වෘද්ධයි. හේ බාලයැ යි කිසිදු තත්ත්ව විශේෂයක් මරවා නොලබන්නේ සත්ත්වයන් මරන්නේ මැ යි. එසේ ම මම ද යෑමි ඊමි ඉඳුමි හිටුමි යන සිව් ඉරියව්වෙහි නියමයෙන් ම මරුමුව කරා ගමන් කරන්නෙමි.

- 88. එවං යථා විහිතදෙසමිදං සරීරං
නිච්චංච තග්ගතමනා හදයෙ කරොථ,
මෙත්තං පරිත්තමසුභං මරණස්සතිඤ්ච
භාවෙථ භාවනරතා සතතං යතත්තා;

සිරුරෙහිමේ කියන ලද දෙස් දැනගත් තෙපි නිති ඒ ගැනමෙනෙහි කරන්නාහු ශාදයෙහි තැන්පත් කර තබවු. එසේ ම මෙත් බැවුම හා මරණානුස්මෘති භාවනාව ද නිතර උත්සාහවත් වූවාහු වඩවු.

- 89. දනාදි පුඤ්ඤකිරියානි සුඛුද්‍රයානි
කත්වා ච තම්ඵලමසෙස මිහප්පමෙය්‍යං,
දෙය්‍යං සද පරිනිතාය සුඛාය චෙච
කිම්භො තදෙච නනු හත්ථගතඤ්ඤි සාරං?

සැපතට පමුණුවන්නා වූ දනාදී පින්කම් මෙහිදී කොට, ප්‍රමාණයක් නැති සැප සත්ත්වයෝ අනුභව කෙරෙත්. හැමදම අත්වැඩ පරවැඩ පිණිස දන්දිය යුතුයි. පින්වත එයම ඔබගේ හස්තසාර වස්තුව නොවේ ද?

- 90. හෙතෙම විනා න හවතී හි ව කිංචි ලොකෙ සද්දෙව පාණිතලසට්ටනහෙතුජානො, එවඤ්ච හෙතුඵල භාවච්භාගහින්නො ලොකො උදෙති ව විනස්සති තිට්ඨතී ව;

පින්වත්නි, ලොව කිසිවක් හේතු රහිතව නොවේම ය. අත්පුඩි ගැසීමෙන් ඇතිවන ශබ්දය මෙනි. මෙසේ හේතු ඵල විභාග වශයෙන් බෙදුණු මේ ලෝකය ඉපදී, පැවැතී විනාශ වන්නේ ය.

- 91. කම්මස්ස කාරණාමයඤ්ඤි යථා අවිජ්ජා හො කම්මනා සමධිගච්ඡති ජාතිහෙදං, ජාතිං පටිච්ච ව ජරාමරණාදිදුක්ඛං සත්තා සද පටිලහන්ති අනාදිකාලෙ;

පින්වත්නි, මේ අවිද්‍යා තොමෝ කුසලාකුසල කර්මයට මුල් වෙයි. කුසලාකුසල කර්ම හේතුකොට ගෙන කැත් බමුණු ගොවි ආදී ජාති හේදයට සත්ත්වයා පැමිණේ. ජාතිය නිසා හෙවත් විවිධ හේද ඇති උත්පත්තිය නිසා කෙළවරක් නැති කාලයක සිට සත්ත්වයෝ ජරාමරණාදී දුක්වලට පැමිණෙති.

- 92. කම්මං යථා න හවතීහ ව මොහනාසා කම්මක්ඛයාපි ව න හොති භවෙසු ජාති, ජාතික්ඛයා ඉහ ජරාමරණාදිදුක්ඛං සබ්බක්ඛයො භවති දීපෙවානිලෙන;

මෙහිලා යම්සේ අවිද්‍යාවගේ නැසීමෙන් කුසලාකුසල කර්ම ඉපදීමේ ශක්තිය නැතිවේ ද, එසේ ම කර්ම නිරෝධය හේතුකොටගෙන ජාතිය නැති වේ. හෙවත් උත්පත්තිය නවතී. ජාතිය හෙවත් උපත නැවතීමෙන් ජරාමරණාදීහු නැවත කවදවත් ම නො උපදිති. මාරුත වේගයෙන් පහන නිවී යන්නාක් මෙනි.

- 93. යො පස්සතීහ සතතං මුනිධම්මකායං බුද්ධං ස පස්සති නරො ඉති සො අවොච, බුද්ධඤ්ච ධම්මමලඤ්ච තිලොකනාථං සම්පස්සිතුං විචිනථාපි ව ධම්මතං හො;

පින්වත්නි මේ ලෝකයෙහි යම් මිනිසෙක් තෙමේ බුදුරදුන්ගේ ධර්මකායය හෙවත් සුවාසු දහසක් ධර්මස්කන්ධය දැන ඊට අනුව ජීවත් වේද, හේ ඒකාන්තයෙන් බුදුන් දකිය'යි ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේ වදළහ.එබැවින් බුදුන් දහම් සඟ යන තුන් රුවන බැලීමට ශීලාදීධර්මස්වභාවය රැස්කරවු.

- 94. සල්ලංච හො සුනිසිතං හදයෙ නිමුග්ගං දෙසත්තයං විවිධපාපමලෙන ලිත්තං, නානාවිධබ්බසනභාජනමජ්ජසන්නං පඤ්ඤමයෙන බලිසෙන නිරාකරොථ;

පින්වත්නි, ඉතා තියුණු පපුවෙහි ඇණුනු උලක් බඳු, නොයෙක් පාප නමැති අසුවියෙන් ආලේප කරන ලද්ද වූ නන්වැදැරුම් විපත් වලට භාජනය වූ ද කිලුටු වූ ද රාග දෝස මෝහ යන තුන් දෙස නමැති උල නුවණ නමැති සැත් කටුවෙන් ඉවත් කරවු.

- 95. නාකම්පයන්ති සකලාපි ව ලොකධම්මා

විත්තං සදපගතපාපකිලෙසසල්ලං,
රූපාදයො ච විවිධා විසයා සමග්ගා
ඵ්ථිධංව මෙරුසිධිරං මහතානිලෙන;

මහත් සුළගකින් මෙර මුදුන කම්පා කරන්නට යම් සේ බැර වේ ද, එසේ ම සියලු අටලෝ දහම්හුද නන්වැදැරුම් රූප ශබ්ද ආදී සියලු පංචකාම වස්තූහුද හැමකල්හි ඉවත් කරන ලද කෙලෙස් නමැති උල් ඇති රහතන් වහන්සේගේ සිත කම්පා නොකෙරෙත්.

- 96. සංසාරදුක්ඛමගණෙය්‍ය යථා මුනින්දෙ
ගමිනිරපාරමිත සාගරමුක්තරිත්වා,
ඤ්ඤායං අබොධි නිපුණං හතමොහජාලො
තස්මා සද පරහිතං පරමං විණාථ;

බුදුරජාණන් වහන්සේ සසර දුක් ගණනකට නොගෙන ගැඹුරු පාරමිතා නමැති සාගරයෙන් එතෙර ව නසන ලද මෝහ දුල් ඇත්තේ සියුම් වූ ඥේය මණ්ඩල අවබෝධ කළ සේක් ද හැමකල්හි උතුම් පරහිත කිරීමේ කුශලයම රැස් කරවූ.

- 97. මහාය සො'ධිගතමොක්ඛසුඛං පරෙසං
අත්ථාය සංවරි භවෙසු මහබ්භයෙසු,
එවං සද පරහිතං පුරතො කරිත්වා
ධම්මො මයානුවරිතො ජගදත්ථමෙව;

ඒ සර්වඥ තෙම නිවන් සුව හැර මහ බිය උපදවන භවයන්හි ඉපදී යම් පරාර්ථ වර්යාවක් කළේ ද මෙසේ මා විසින් හැමකල්හිම පරාර්ථයම පෙරදැරි කොටලෝකයාට හිතවැඩ පිණිස ධර්මයෙහි ම හැසිරෙන ලදී.

- 98. ලද්ධාන දුල්ලභතරඤ්ච මනුස්සයොනිං
සබ්බං පපඤ්චරහිතං බණසම්පදඤ්ච,
ඤ්ඤත්වාන ආසවනුදෙකහිතඤ්ච ධම්මං
කො පඤ්ඤවා අනවරං න භජෙය්‍ය ධම්මං?

ඤ්ඤාවන්ත වූ කවරෙක් නම් ඉතා දුක සේ ලැබිය යුතු වූ මිනිසත් බව හා ප්‍රමාදභාවයෙන් තොර ක්ෂණ සම්පත්තිය ද ලැබ, කෙලෙසුන් නැසීමේ එකම හිතවතා වූ ධර්මය ද දැනගෙන ධර්මයෙහි නොහැසිරෙන්නේ ද?

- 99. ලද්ධාන බුද්ධිසමයං අතිදුල්ලභංච
සද්ධම්ම මග්ගමසමං සිවදං තථෙව,
කල්‍යාණමිත්තපවරෙ මනිසම්පදඤ්ච
කො බුද්ධිමා අනවරං න භජෙය්‍ය ධම්මං?

බතා දුලබ බුදු සමය අසම වූ නිවන් ගෙන දෙන ශ්‍රේෂ්ඨ ශ්‍රී සද්ධර්මය, එසේ මැ කළණ මිතුරන් හා නුවණ ද ලැබගෙන කිනම් පැණවතෙක් නිති දහමිහි නොහැසිරේ ද?

- 100. එවම්පි දුල්ලභතරං විභවෙ සුලද්ධා
මච්ඡෙරදෙස විරතා උභයත්ථකාමා,
සද්ධාදිධම්මසහිතා සතතප්පමත්තා
භො! භො! කරොථ අමතාධිගමාය පුඤ්ඤං;

මෙබඳු දුර්ලභතර බුදුසමය ක්ෂණ සම්පත් ආදී සැප ලැබගෙන මසුරු දෙස් රහිත වූ ඓතික පාරත්‍රික වැඩ කැමති ශ්‍රද්ධාදී සප්තාර්යධනයෙන් යුක්ත පින්වත්නි, නිවන් ලැබගනු පිණිස පින් කරවූ.

